

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 404/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 46/07, ako aj jeho žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného

v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 46/07.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že žalobou podanou okresnému súdu 7. marca 2007 sa sťažovateľ domáhal proti žalovaným ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, ku ktorej malo dôjsť v dôsledku nepriaznivého vybavenia jeho trestného oznámenia proti S. Podľa tvrdenia sťažovateľa okresný súd aj napriek jeho opakovaným sťažnostiam na prieskum adresovaným predsedovi okresného súdu vo veci jeho žaloby nekoná, dosiaľ neboli vyžiadané sťažovateľom požadované dôkazy a nebolo vykonané ani žiadne iné dokazovanie, takže v predmetnej veci okresný súd koná so zbytočnými a neodôvodnenými prieskumami, čím sa v rozpore s čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru predlžuje stav právnej neistoty sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 46/07 bolo porušené jeho právo a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk a úhradu trov konania.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti súčasne navrhol, aby mu z dôvodu jeho nepriaznivých osobných, majetkových a zárobkových pomerov bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 46/07.

Sťažovateľ v sťažnosti na adresu namietaného všeobecného súdu a jeho zákonného sudcu v skúmanej veci okrem iného uviedol:

„Je tu vzorka ďalšie výkonu kriminálneho súdnictva. (...)

Zákonného sudcu zaujímajú iba peniaze a súdne poplatky.

Predavač - sudca nezaprel svoje členstvo v komande sudcov.“

Podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu obsahuje urážlivé výroky na adresu sudcov, ako aj na konkrétneho sudcu všeobecného súdu so snahou dehonestovať súdnictvo v Slovenskej republike.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 1 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojom podaní prekročil hranicu normálnej kritiky, uráža celý súdny stav, a to v rozpore s princípmi zachovávanía úcty k ústavnému súdu a sudcom všeobecných súdov.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva.

Ústavný súd pripomína, že sťažovateľ má naďalej právo podať sťažnosť na priet'ahy v konaní súdu, pokiaľ k tomu zvolí prostriedky kompatibilné s etickými prostriedkami.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd rozhoduje o jej prijatí len vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa ňou namieta. Rozhodovanie o tej časti návrhu na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov a aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie a trovy konania, nie je rozhodovaním o základnom práve alebo slobode. Z tohto dôvodu ústavný súd v rámci predbežného prerokovania o takýchto otázkach nerozhodoval (I. ÚS 133/05, I. ÚS 143/05).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu rozhodovať aj o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2009